

A PROPÒSIT DE...

La presentació del nou Cor Jove dels Països Catalans

Magda González

A final d'agost, en dos concerts a la Catalunya Nord i a Eivissa, tornava a sonar una formació simfònica molt singular, l'OJIPC, que culminava així la seva cinquena trobada de treball. L'ànima del projecte ens explica com celebrarà l'orquestra aquest aniversari.

per ALBERT TORRENS

—Per començar, situï'ns aquest nou projecte coral en el seu context.

—El projecte del Cor Jove dels Països Catalans s'emmarca en les iniciatives presentades amb motiu del cinquè aniversari de l'OJIPC —juntament amb el Premi de Composició Matilde Salvador i un concert commemoratiu de l'Orquestra a Barcelona—, activitats impulsades des de Forum Musicae amb l'objectiu d'agermanar joves intèrprets procedents dels diversos territoris de parla catalana.

—D'on sorgeix la iniciativa i com es decideix tirar-la endavant?

—Va ser fonamental la trobada, l'estiu de 2008, amb Esteve Nabona, que coneixia la nostra orquestra i, en venir a escoltar-nos, va mostrar un entusiasme absolut per aquest projecte. Aquest fet, juntament amb la garantia de resultats que suposa la seva trajectòria, ens va decidir a posar-lo en marxa. La reunió fundacional del Cor Jove dels Països Catalans va tenir lloc el 6 de juny de 2009 a la seu de l'Institut Ramon Llull de Palma.

—Quines característiques tindrà el Cor?

—La nostra voluntat és que el Cor pugui tenir una vida pròpia, tot i formar part del projecte de l'Orquestra i ser sempre present en una part de la seva programació. Començarem amb una plantilla de 50 persones, procedents de tots els territoris dels quals també procedeixen els músics de l'OJIPC. Les ses-

IGUAL QUE LA SEVA ORQUESTRA, MAGDA GONZÁLEZ CAMINA —EN LES SEVES PRÒPIES PARAULES— *“amb passes humils i petites, però fermes”*. ENS PERMETEM D'ATRIBUIR-LI LA MATERNITAT DE LA FORMACIÓ, JA QUE LA INICIATIVA RESPON, EN GRAN MESURA, A UNA CREENÇA PERSONAL QUE HA CANALITZAT MITJANÇANT L'ENTITAT QUE PRESIDEIX, FORUM MUSICAЕ. AQUESTA AVENTURA L'HA DUTA A TRUCAR DE MANERA INCANSABLE A LES PORTES MÉS DIVERSES, DE LES QUALS HA REBUT, TAMBÉ, LES RESPOSTES MÉS VARIADES. *“És el que té el fet de ser de tots i no ser de ningú”*, ASSEGURA.

sions de treball —el que nosaltres anomenem “encontres”— pensem que es podrien celebrar per Setmana Santa i a l'estiu, aquest últim amb l'orquestra. A més del director, també hi haurà un repertorista i una professora de cant.

—Qui podrà formar-ne part i com se'n seleccionaran els membres?

—El Cor estarà format per joves entre 18 i 26 anys. Mitjançant les federacions corals de cada territori —i no pas els conservatoris—, convocarem unes proves de selecció en les mateixes dates que les de l'Orquestra —és a dir, normalment, entre abril i maig. Les proves seran exigents per poder garantir uns bons resultats, ja que els membres del Cor es reuniran pocs dies.

—De quina manera podrà enriquir el Cor la programació de l'Orquestra i quin repertori podrà interpretar?

—Una característica molt singular que volem que tingui el repertori del Cor —en el qual l'Orquestra, lògicament, no pot entrar— és que compregui diversos accents. Fins i tot, hem pensat que això

podria donar lloc a tallers de pronunciació, que ajudin a conèixer i comprendre la riquesa i diversitat dialectal de la llengua catalana.

—Finalment, valori breument l'evolució de l'OJIPC en aquests cinc anys.

—D'ençà del nostre naixement en el Festival Mundial de la Joventut, en el marc del Fòrum de Barcelona 2004, vam iniciar el difícil camí de la consolidació. Ha estat una constant, en la nostra trajectòria, la qüestió dels suports econòmics. Avui podem dir que hem aconseguit establir el suport institucional que rebem de la Generalitat de Catalunya —i que suposa el 80% del nostre pressupost— per als pròxims tres anys. En aquest sentit, també ha estat clau la col·laboració de la Universitat Catalana d'Estiu. Enguany, a més del concert a Sant Miquel de Cuixà, n'hem fet un a Eivissa i ja hem presentat la celebració del nostre cinquè aniversari, una xifra a la qual —en alguns moments— he pensat que no arribaríem mai.